

РЕШЕНИЕ

№ 15891

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА

при участието на секретаря МАГДАЛЕНА ИВ. РАНГЕЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА Гражданско дело № 20211110133890 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано след препращане по подсъдност от РС - Перник по предявен от „*****“ против *****ск по чл.405, ал. 1 КЗ, който след заявено в хода на производството увеличение е за сума в размер на 10 978,74 лв., която се твърди като дължимо застрахователно обезщетение по сключен между страните договор застраховка „Каско“ и за щети на автомобил „Ауди А3“ с рег. № *****, причинени при настъпило на 25.03.2019 г. застрахователно събитие. Твърди се, че на посочената дата около 23.35 часа по път PER-2091 Мартин Велков е управлявал посочения автомобил с посока на движение с. *****, обл. Перник, когато слизайки от автомагистрала Струма, в района на 1-ви км към селото, на пътното платно навлязло животно. Водачът се опитал да избегне опасността, но ударът бил неизбежен. В резултат от този удар, на автомобила били причинени множество щети.

От името на ответника се оспорва настъпването на застрахователно събитие при така описания в исковата молба и деклариран пред застрахователя механизъм, което сочи като основание за отказ според т. 9.9, Раздел 1, т. 9 от Общите условия. Оспорва посочените щети и причинно-следствената им връзка с твърдяното събитие. Твърди, че още при подписване на застрахователния договор са били увредени част от детайлите за които ищецът претендира обезщетение; при евентуалност – възражение за груба небрежност което е основание за отказ според Общите условия. Твърди отговорност на Община Перник с оглед задължението на общината да ограничи популацията на безстопанствени кучета и да не допуска тяхното свободно движение на територията на общината, поради което заявява искане за привличане на Община Перник като трето лице-помагач, което искане е уважено.

От страна на Община Перник, конституирана като трето лице - помагач на страната на ответника, не е упражнено правото на участие.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Не се спори и се установява сключен между страните договор за имуществена застраховка „Пълно Каско“, оформен с полица № 440119131001576 относно лек автомобил „Ауди А3“ с рег.№ ***** и със срок на покритие за период, в който е съобщено от ищеца застрахователното събитие. Не се спори и видно от полицата, договорът е сключен при клауза „Пълно каско“, както и че за декларираното като застрахователно събитие произшествие не е изплатено обезщетение.

Съгласно приложимата към момента на произшествието разпоредба на чл. 408, ал. 1 КЗ, застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само: *1. при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования или от трето ползващо се лице; 2. при неизпълнение на задължение по застрахователния договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя и е било предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие; 3. в други случаи, предвидени със закон; 3. в други случаи, предвидени в закон.* При сравнение с чл. 211, т. 2 КЗ /отм./ е видно, че в т. 2 законодателят е допълнил разпоредбата, като е предвидил изрично неизпълненото по договора задължение да е довело до възникване на застрахователното събитие. В случая ответникът не твърди и съдът не намира отказът на застрахователя да плати да изпълнява никоя от хипотезите на чл. 408, ал. 1 КЗ.

Възражението на ответника – за декларирани от застрахования неверни обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествието, е възражение за случай на уговорени от страните чрез Общите условия "Изключени рискове", при които за застрахователя изначално не е възникнало задължение да плати обезщетение (за разликата от нормите в чл. 408, ал. 1 КЗ за отпадане на отговорността на застрахователя при настъпило основание за плащане), защото когато няма реализиран застрахователен риск, не може да има и настъпило застрахователно събитие (арг. от §1, т.2 и т. 3 от ДР на КЗ /отм./), респ. няма основание за плащане.

Според клаузата на т. 9.8 и т. 9.9, Раздел 1 от Общите условия, която ответникът сочи като основание да откаже изплащане на застрахователно обезщетение, застрахователят не предоставя застрахователно покритие за щети, настъпили поради груба небрежност на водача, както и при опит за измама - деклариране на обстоятелства, различни от случилите се.

Съдът намира възраженията на ответника за причиняване на щетите поради груба небрежност при движение с несъобразена скорост, както и за невярно деклариране на обстоятелствата относно настъпването на щетите за недоказани. Неоспореното заключение на вещото потвърждава декларирания от водача механизъм на настъпване на произшествието, като в съдебно заседание изяснява, че дори при движение с минимална скорост е възможно настъпване на щетите, в това число и щетите по челното стъкло, в зависимост от размерите на кучето и неговото поведение преди удара.

Съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ обезщетението трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. По силата на разпоредбата на чл. 400, ал. 1 КЗ за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, т. е. по средни пазарни цени, като не е приложимо ограничението на минималните размери по

методиката към Наредба № 24/2006 г. на КФН, в който смисъл е задължителната за съобразяване съдебна практика. Поради това и съобразно заключението на вещото лице съдът намира, че претендираната от ищеца сума в размер на 10 978,74 лв. обективира стойността на действителните разходи за репарирането на щетата и съответстваща на установения в разпоредбите на чл. 386, ал. 2 КЗ принцип за пълна обезвреда и подлежи на заплащане от ответника.

По разноските:

С оглед изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сторените съдебни разноски в пълен размер – 1 939,15 лв.

Мотивиран от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*****Е“ ЕАД с ЕИК ***** да заплати на „***** с ЕИК 204823780, на основание чл.405, ал. 1 КЗ, сумата **10 978,74 лв.** - застрахователно обезщетение, дължимо по сключен между страните договор застраховка „Каско“ и за щети на автомобил „Ауди А3“ с рег.№ *****, причинени при застрахователно събитие от дата 25.03.2019 г., настъпило поради внезапно изскочило куче по време на движение на автомобила по път PER-2091 и в посока с. *****, обл. Перник, при слизване от автомагистрала Струма, в района на 1-ви км към селото, ведно със **законната лихва**, считано от датата на исковата молба (26.10.2020 г.) до окончателното изплащане, както и сумата **1 939,15 лв.** – съдебни разноски.

Решението е постановено при участие на ОБЩИНА ПЕРНИК, конституирана като трето лице-помагач на страната на ответника „*****Е“ ЕАД.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчването му в препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____